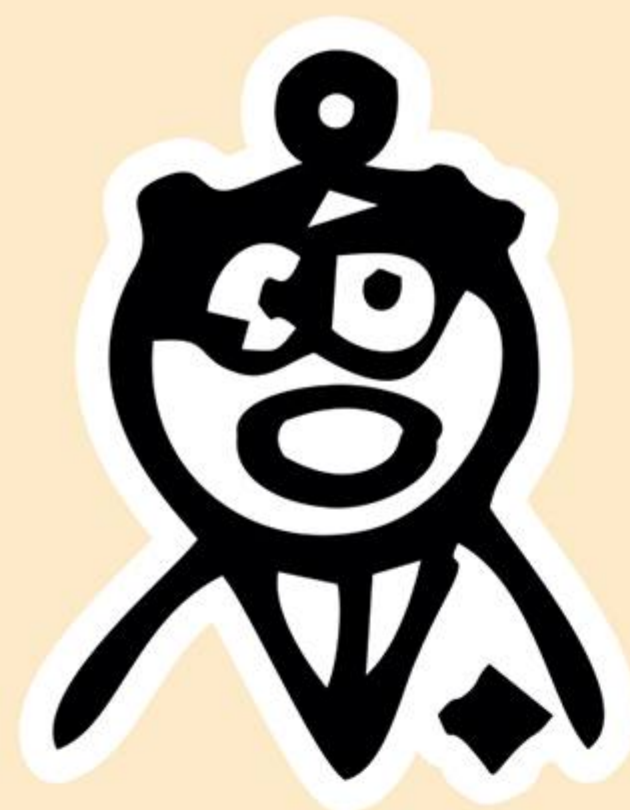
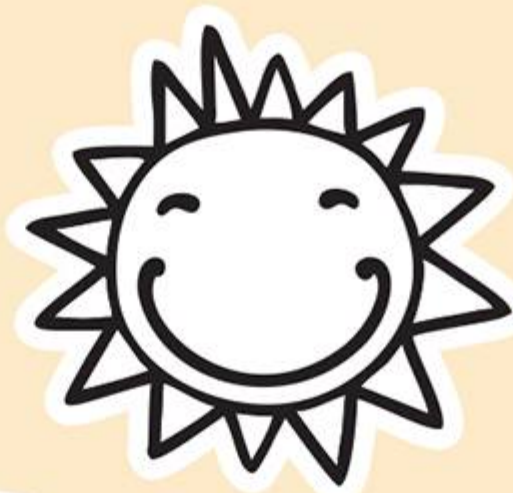

DR. DRBNA

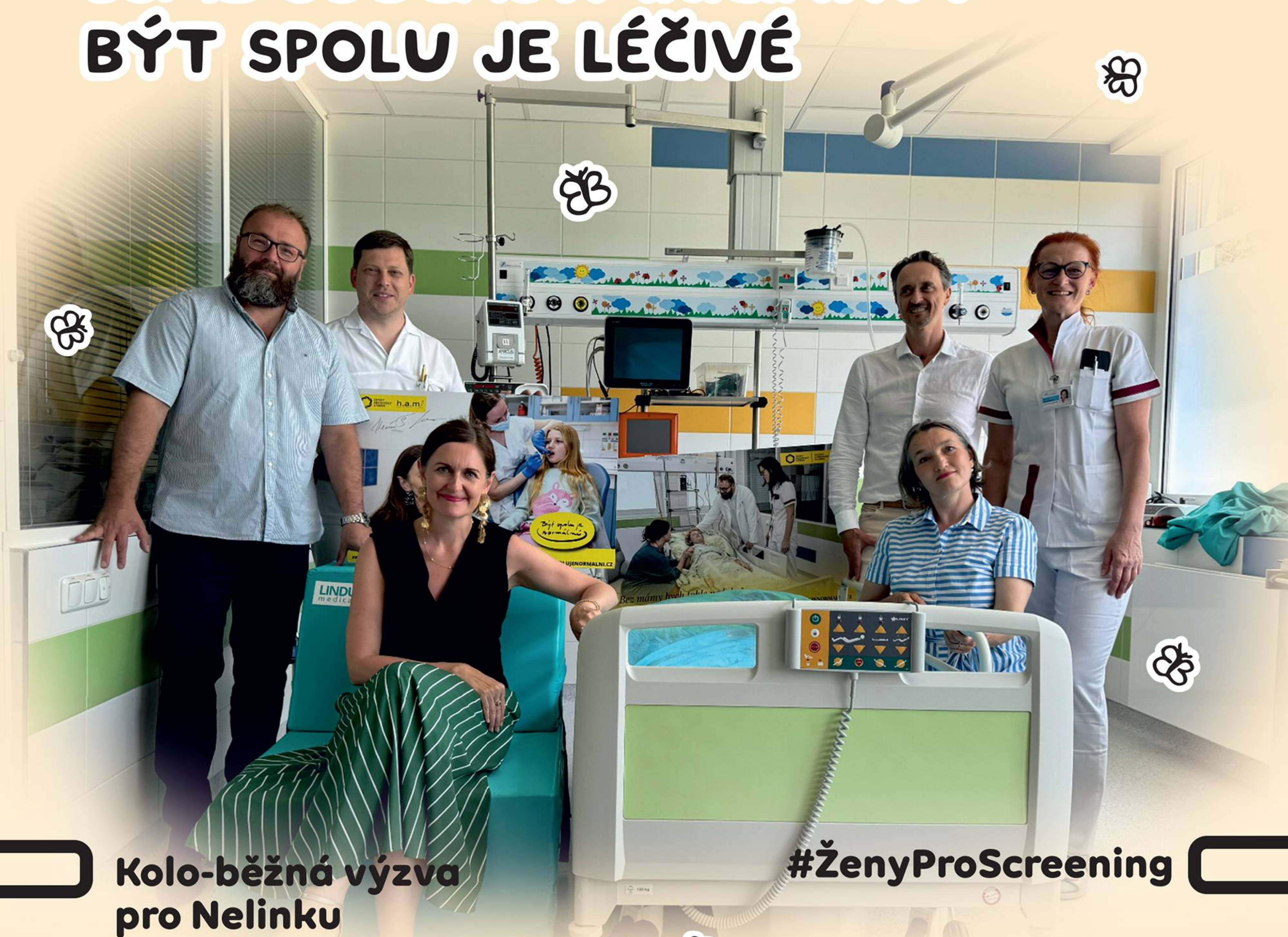

PRAVIDELNÝ ČTVRTLETNÍK

2
2025

nemocniční zpravodaj

JSME SOUČÁSTÍ INICIATIVY BÝT SPOLU JE LÉČIVÉ

Kolo-běžná výzva
pro Nelinku

#ŽenyProScreening

Zdravotníci, lidé
s mnoha talenty...

NEMOCNICE
HAVÍŘOV

Slovo šéfredaktorky

**Milé kolegyně a kolegové,
milí čtenáři,**

Léto a prázdniny jsou v plném proudu a od minulého vydání naší Drbny se udála spousta věcí. Tak například hned na jaře jsme zoptimalizovali nemocniční tepelné hospodářství, zbavili se páry a zprovoznili nejmodernější kogenerační jednotku, která nemocnici přinese nemalé finanční úspory. Na začátku května odstartovala naše tradiční Koloběžná výzva, tentokrát ve prospěch čtyřleté Nelinky, která trpí velmi vzácnou nemocí a jejíž vý-

těžek bude využít na Nelinčiny rehabilitace. Obě naše tradiční preventivně-edukační akce, Den zdraví i Den rodiny, opět navštívilo několik stovek lidí. Naší nemocnici se dostalo cti a byla vybrána k realizaci pilotního projektu Být spolu je léčivé, který se zaměřuje na podporu práv dětí v nemocničním prostředí a posilování jejich práva na přítomnost blízké osoby při hospitalizaci a zároveň na podporu zdravotníků a zdravotnických zařízení při zavádění celosvětově doporučené Family-centred Care metodiky. To vše a mnoho dalšího vám na svých stránkách přináší nové číslo našeho zpravodaje.

Takže pokud se třeba chystáte k vodě, přibalte si do tašky k plav-

kám a osušte novou „Drbničku“, abyste se při letním lenošení dostali do obrazu a zjistili, co je u nás nového. Při čtení si třeba dejte něco osvěžujícího k pití a relaxujte.

**Přeji vám léto plné slunce, pohody
a letních radovánek!**

 Silvie Skotnicová
šéfredaktor

Letošní koloběžná výzva míří do finále

Od začátku května až do konce srpna se můžete opět účastnit pohybové výzvy, která má smysl a proměňovat své ujeté, nachozené či uběhnuté kilometry ve finanční podporu pro postižené dítě. K dnešnímu dni nás je v aplikaci Strava zaregistrovaných už 900 a máme nasbíráno téměř 150 tisíc kilometrů pro naši letošní patronku, čtyřletou Nelinku. Ta se narodila po bezproblémovém těhotenství a zpočátku se jevila jako úplně zdravé miminko. V půl roce však začala vývojově zaostávat a tehdy začal „hon za neznámou diagnózou“, která téměř o tři roky později zněla Helsmoortel-Van der Aa syndrom. ADNP syndrom, je nedědičná neurovývojová porucha, která postihuje mozek a mnoho dalších oblastí a funkcí těla. U Nelinky se projevuje mimo jiné hypotonií, mentální retardací, opožděným psychomotorickým vývojem, absencí řeči, poruchami spánku a chování, autistickými projevy a mentální zaostalostí. Bohužel je tato nemoc tak vzácná, že neexistují žádné prognózy, jak se bude

dál vyvíjet a co všechno bude u Nelinky ovlivňovat. Rodiče by si pro ni přáli, aby se dokázala jednou postavit na své vlastní nožky. Ta cesta s velmi nejistým koncem bude dlouhá, náročná a povede přes nejrůznější speciální rehabilitace, na které rodiče budou potřebovat nemalou finanční částku. Každý kilometr se počítá – každý krok může pomoci. Děkujeme, že v tom jedete, běháte a chodíte s námi!

Screening aneurysmatu abdominální aorty

Aneurysma abdominální aorty patří mezi nejzávažnější onemocnění cévního systému. Postihuje nejčastěji muže starší 65 let, kteří jsou postiženi 4–6krát častěji než ženy. Je to závažný stav, který může způsobit vykrvácení. Naše nemocnice se zapojila do projektu screeningového programu pro zjišťování tohoto závažného onemocnění. Cílem screeningu je u mužů ve věku 65–67 let včas odhalit přítomnost aneurysmatu a v případě nálezu zahájit léčbu. Muži ve věku 65–67 let se mohou na screening objednat přes recepci RDG na čísle 596 491 355 nebo na bezplatné lince Rezervační kanceláře 800 42 42 42. K vyšetření přijďte po předchozím objednání o 15 minut dříve na recepci RDG s žádankou, kterou vám vystaví váš praktický lékař. Je nutné být nalačno, vynechat kávu a pít pouze neperlivé tekutiny.

Být v nemocnici s rodiči je normální... a léčivé

Naše nemocnice má tu čest být součástí iniciativy Být spolu je léčivé, která se zaměřuje na práva a potřeby dětských pacientů. Iniciativa se mimo jiné soustředí na podporu přítomnosti rodičů nebo jiných blízkých osob u hospitalizovaných dětí, s cílem posílit jejich psychickou pohodu a usnadnit průběh léčby. Projekt, který usiluje o to, aby rodiče a další blízcí byli považováni za plnohodnotné partnery v léčebném procesu dítěte, získal záštitu první dámy Evy Pavlové, podporu ministra zdravotnictví Vlastimila Války a vládní zmocněnkyně pro lidská práva Kláry Šimáčkové Laurenčíkové. Požádala jsem dvě odborné konzultantky projektu, Ágnes Bučinskou Němečkovou a Petru Sovovou z Českého helsinského výboru, aby nám iniciativu představily blíže.

Jak vznikl tento projekt?

Petra Sovová před více než čtvrtstoletím spoluzaložila Hnutí za

aktivní mateřství, organizaci, jejímž základním cílem bylo a je zkvalitňování porodnictví. „Od počátku za námi chodili rodiče s dotazy ohledně výběru porodnice, sepsání porodního plánu, možností výběru péče v těhotenství a při porodu a podobně. Ovšem poměrně brzy se přidali i rodiče starších dětí. Řešili rozpor mezi potřebami svých dětí, svými pocity a realitou mnoha zdravotnických zařízení. Ta odmítala přítomnost rodičů jak při ošetření, tak během hospitalizace. Mluvíme o začátku tisíciletí, kdy to opravdu nebylo v nemocnicích v tomto ohledu moc veselé. Téma práv dětí v nemocnicích u nás tehdy otevřela Nadace Klíček (dnes Nadační fond Klíček), se kterou jsme úzce spolupracovali, a jejíž zakladatelka Markéta Královcová byla i jednou ze zakládajících členek Hnutí za aktivní mateřství. Vedle porodních témat jsme se věnovali i poradenství a občasným intervencím v této oblasti.“

Jaká je hlavní myšlenka?

S nápadem vytvořit informativní kampaň pro rodiče a zdravotníky přišla Ágnes Bučinská Němečková. „Poradenství a intervencím jsem se začala později věnovat i já a množství rodičů, kteří se na nás obraceli, bylo ohromné. Scénář se neustále velmi podobně opakoval. Děti v nemocnici potřebují své rodiče, rodičům je odpírána nebo všemožně omezována možnost s dětmi být. Vysvětlovaly jsme dokola, že rodiče nejsou návštěva, předkládaly platnou legislativu, odkazovaly jsme na Chartu práv dětí v nemocnici, ke které se Česká republika připojila už na počátku devadesátých let (vznikla přitom mnohem dříve), ukazovaly na pracoviště, která jsou „pokrokovější“ (rozumějte vstřícnější) a práva a potřeby dětí respektují.“ „To vlastně děláme dosud. Ovšem situace se postupně velmi proměňuje, řekla bych, že se zalévá sluncem. Zdravotníků a zdravotnic, kteří rozumí

potřebám dětí a respektují je, totiž významně přibylo. Souvisí to i s tím, že je víc diskutována legislativa, určitě i s tím, že jak rodiče, tak zdravotníci mají větší propojení se zahraničím, kde je běžnější tzv. Family-Centred Care“, přibližuje Petra Sovová a vysvětluje: „Family-centred Care je jednoduše péče, která bere do hry vedle dětského pacienta i jeho rodinu. Respektuje, že rodina má nejdůležitější a také trvalý vliv na vývoj dítěte. Rodiče jsou aktivně zapojeni do rozhodovacího procesu a podílejí se na každodenní péči. Mezi rodiči a zdravotnickým týmem je respektující partnerství, rodiče jsou bráni jako součást týmu. Koncept péče o rodinu zároveň akceptuje, že to, co se děje s dítětem, může významně ovlivňovat celou rodinu. Moc chválím dětské oddělení havířovské nemocnice, která s principy Family-centred Care už dávno pracuje a je tím mezi rodiči vyhlášená a oblíbená!“

Kde mohou lidé sehnat podrobnější informace?

„Určitě na webových stránkách kampaně Být spolu je normální“ shodují se obě ambasadorky. Kampaň přináší základní informace rodičům i zdravotníkům a je zaměřena na zavedení přístupu, který respektuje rodiče a jiné blízké osoby jako rovnocenné partnery v procesu léčby dítěte. Opírá se o platnou legislativu a odbornost, vychází z principů Family-centred Care a Charty práv hospitalizovaných dětí. Cílem projektu je podpořit implementaci Metodického pokynu k přítomnosti zákonných zástupců a osob blízkých u dětí při poskytování zdravotních služeb vydaného MZČR v roce 2023. Na webových stránkách bytspolujenormalni.cz najdou rodiče i zdravotníci shr-

nutí příslušné legislativy, vysvětlení pojmů, ale i nejčastěji kladené otázky a dokumenty ke stažení, jako například Chartu práv dětí v nemocnici.

Jaká práva děti podle Charty mají?

Charta mimo jiné říká, že děti v nemocnici mají právo na neustálý kontakt se svými rodiči a sourozenci, děti a/nebo jejich rodiče mají právo na informace v takové podobě, jaká odpovídá jejich věku a chápání a mají právo se poučeně podílet na veškerém rozhodování ohledně zdravotní péče, která je jim poskytována.

S dětmi se má také zacházet s taktem, pochopením a respektem k jejich soukromí. Náležitě školený personál, by si měl být plně vědom fyzických i emočních potřeb dětí každé věkové skupiny. Děti mají mít možnost nosit své vlastní oblečení a mít s sebou v nemocnici své věci. To jen ve zkratce, plná verze Charty je na výše zmíněném webu.

Vše se neděje „jen od stolu“, navštěvujete také nemocnice...

„Ano, v souvislosti s kampaní Být spolu je normální jsme obě navštívily úctyhodnou řádku nemocnic, vstřícnějších i těch méně vstřícných. V rámci kampaně jsme ovšem neměly možnost s jednotlivými zdravotnickými zařízeními pracovat systematictěji, jít více do hloubky, ani setkávat se opakovaně. Tak vznikl nápad a posléze i projekt Být spolu je léčivé“, představuje Ágnes a pokračuje: „V rámci uceleného projektu Být spolu je léčivé navazujeme spolupráci se třemi vybranými nemocnicemi. Během téměř dvou let trvání projektu máme a budeme mít prostor sledovat, jak pracují, jak

implementují práva a potřeby dětí do svých vnitřních řádů a systémů nebo jak jsou v nich spokojeni jak dětští pacienti a rodiče, tak sami zdravotníci.“

A tady přichází „na řadu“ naše nemocnice...

„Mám velkou radost, že spolupracujeme právě s Nemocnicí Havířov“, říká Petra Sovová s úsměvem. „Jde o oceňované pracoviště, které můžeme dávat za příklad ostatním. Je inspirativní vidět, že vedení nemocnice i jednotliví zdravotníci hledají cesty, jak dětem i rodičům společnou přítomnost usnadnit. Věříme, že sdílení zkušeností s dalšími nemocnicemi pomůže tento vzorný přístup šířit a inspirovat další zařízení.“ „S námi oběma se budete moci potkat na chodbách a odděleních nemocnic, které jsou součástí projektu Být spolu je léčivé. Určitě uvítáme, pokud s námi budete chtít sdílet zkušenosti s hospitalizací či ošetřováním svých dětí nejen v Havířově“.

Jaká je tedy závěrečná myšlenka?

„Vnímáme, že poučení rodiče si dnes zvládnou prosadit přítomnost u svých dětí v každé nemocnici. Nám jde ale o to, aby to „šlo samo“ naprosto samozřejmě, aby byla naplňována práva a potřeby VŠECH dětí, a tady nás ještě nějaká práce čeká, vysvětluje Petra Sovová. „Podle kvalifikovaných odhadů ČHV je totiž v tomto ohledu v souladu s legislativou jen zhruba půlka nemocnic v Česku“, přidává Ágnes Bučinská Němečková.

Oběma dámám děkuji za inspirativní rozhovor a držím jim palce v jejich další činnosti.

Od aktivizace po krizovou intervenci: Jaké možnosti nabízí psychiatrie v Havířově?

Psychická pohoda člověka je stejně důležitá jako jeho fyzické zdraví, přesto se na ni často zapomíná nebo se o ní mluví s ostychem. Psychiatři a psychologové hrají důležitou roli při poskytování péče lidem, kteří se ocitli v těžkých situacích, ať už z důvodu duševních nemocí, náhlých životních krizí nebo dlouhodobého psychického vyčerpání. Krizová intervence je jedním z nástrojů, jakým odborníci dokážou pomoci lidem zvládnout vypjaté okamžiky, poskytnout jim podporu a nasměrovat je na cestu k uzdravení, protože duševní zdraví je základem plnohodnotného a spokojeného života. O možnostech léčby na našem oddělení a psychické pomoci jsem si povídala s primářem psychiatrického oddělení MUDr. Michalem Samsonem a vrchní sestrou Mgr. Taťánou Kršíkovou.

Můžete nám představit vaše lůžkové oddělení? Jaké máte převážně pacienty?

Lůžkové oddělení máme rozděleno do dvou stanic, na kterých se staráme především o pacienty, kteří vyžadují neodkladnou psychiatrickou péči, tzn. že u nich propuklo duševní onemocnění nebo došlo k dekompenzaci již léčeného duševního onemocnění. Tito pacienti často zároveň ztratí kontakt s realitou a není u nich možná ambulantní léčba.

Za hospitalizace probíhá diagnostika, léčba, edukace pacientů i rodin, řešíme sociální zajištění pacientů, snažíme se působit preventivně i ve spolupráci s jejich rodinami, při zájmu pacienta jsme nápomocni i v navazování na ambulantní psychosociální služby. Z dlouhodobějšího hlediska je cílem akutní péče napomoci dosažení plnohodnotného

života bez ohledu na symptomy duševní nemoci.

Pro péči o naše pacienty máme zřízen tzv. multidisciplinární tým, který poskytuje pomoc nejen v léčbě duševního onemocnění, ale také podporu ve všech potřebných oblastech pacientova života – celkový zdravotní stav, bydlení, práce, vzdělávání, sociální status, společenský status. Cílem tohoto týmu je poskytnout komplexní a časnou podporu po nezbytně nutnou dobu tak, aby došlo ke zmobilizování vlastních zdrojů pacienta v domácím prostředí a snížilo se riziko nutnosti další hospitalizace, podpořilo se zotavení duševně nemocného, zvýšila se kvalita jeho života, zachytila se dekompenzace duševního i jiného onemocnění a včasná léčebná intervence.

Multidisciplinární přístup obnáší koordinaci a spolupráci různých povolání a institucí – psychiatrů, psychologů, psychiatrických sester, zdravotně-sociální pracovníce (personál nemocnice) a externích pracovníků a institucí, sociálních pracovníků, opatrovníků, služeb sociální rehabilitace, center duševního zdraví a dalších. Aktuálně jsou cílovou skupinou multidisciplinárního týmu pacienti naší nemocnice.

A jaké možnosti ambulantní léčby jsou v havířovské nemocnici?

Ambulantní služby poskytujeme v psychiatrické ambulanci, ambulanci klinické psychologie a adiktologické ambulanci. V psychi-

atrické ambulanci se věnujeme pacientům s chronickými duševními onemocněními a pacientům v ochranné léčbě.

Ambulance klinické psychologie poskytuje psychoterapeutické a diagnostické služby klinicko-psychologickými metodami formou rozhovorů, psychologických testů, dotazníků a pozorování. V rámci psychoterapie poskytujeme individuální, párovou i skupinovou psychoterapii. Psychologové mají psychoterapeutické výcviky v analytickém zaměření, Gestalt terapii a v systemickém přístupu. V adiktologické ambulanci pečujeme o pacienty závislé nebo ohrožené závislostí na čemkoliv.

Mají vaši pacienti možnost nějaké kreativní formy terapie?

Na lůžkovém oddělení pracují aktivizační pracovníci, kteří se pacientům věnují ve všedních dnech. O víkendech a svátcích pak aktivizaci provádí s pacienty naše úžasné ošetřovatelky, které se snaží vyplnit pacientům čas vycházkami, společným vařením ve cvičné kuchyňce, nebo s nimi hrají stolní fotbal či společenské

hry. Na oddělení máme arteterapeutickou dílnu, kde s pacienty terapeuti malují, vyrábějí z hlíny, malují na sklo, malují na trička, vyrábějí tašky, provádějí různé ruční práce podle zájmů a umu našich pacientů. Samozřejmě je aktivizace ušitá na míru stavu a schopnostem našich pacientů. Výrobky našich pacientů používáme k výzdobě oddělení při různých příležitostech nebo si je pacienti odnášejí po propuštění domů.

Materiál pro práci sháníme svépomocí, takže čas od času oslovíme naše kolegy z nemocnice, kteří nám poskytují např. látky, vlnu, barevné papíry, kartony, korálky a jiné kreativní pomůcky. V rámci společných vycházek si pacienti také sami sbírají materiál, jako např. květiny, suché listy, šišky a jiné produkty z přírody.

Občas na nákup výtvarných potřeb najdeme i sponzora.

Vaše oddělení má také krizové interventy a linku pomoci kolegům zdravotníkům...

Interventi první psychické pomoci jsou nejen z našeho oddělení, v nemocnici máme vyškolených 10 zaměstnanců napříč všemi obory. Intervenční tým u nás funguje už přes deset let a za tu dobu se nám podařilo vybudovat skvělou partu profesionálů, kteří se s maximálním nasazením věnují lidem v těžkých životních situacích či krizích. Intervent poskytuje

v krizi podporu sekundárně zasaženým lidem, tedy blízkým pacienta a pozůstalým. Je nejčastěji přivoláván k úmrtí, sdělování špatných zpráv, hromadným neštěstím či mimořádným událostem.

V rámci zaměstnaneckých zdravotních benefitů pomáháme také našim kolegům zdravotníkům, kteří v práci dnes a denně zažívají akutní stres. Zaměstnanci mohou zavolat na speciální linku, pokud prožívají obtížnou životní situaci nebo období, nebo mají problémy v partnerských, přátelských, mezigeneračních či pracovních vztazích. Zde si domluví osobní schůzku s psychologem, snažíme se, aby konzultace proběhla v co nejkratším termínu, pokud je stav akutní, řešíme ihned.

#ŽenyProScreening **Akce za mamografický screening v Havířově**

Naše krásné město je třináctým největším v zemi, a přestože máme špičkový mamograf (pouze jeden ze tří v ČR), nemůžeme na něm provádět preventivní vyšetření v programu screeningu karcinomu prsu žen a dívek. V České republice je každý rok nově diagnostikován nádor prsu u asi 7 200 žen a přibližně 1 600 žen na něj i zemře. Bohužel znečištěný Moravskoslezský kraj se na této statistice podstatnou měrou podílí. A právě screeningový program, který zajišťuje Ministerstvo zdravotnictví pro ženy nad 45 let by mohl významně pomoci tato čísla snížit. Z oficiálních dat ÚZIS také jednoznačně vyplývá, že v naší spádové oblasti chodí k pravidelnému screeningu ve dvouletých cyklech až o 7 % méně žen ve věku 45+ a záchyt toho onemocnění se projevuje zejména až ve třetím a čtvrtém stádiu, což je zhruba o 5 až 6 % více než je průměr ČR. Přitom onemocnění zachycené v prvním nebo ve druhém stádiu má vysoké šance na léčbu i vyléčení.

Všechna tato čísla nás přiměla, abychom na Ministerstvu zdravotnictví podali oficiální žádost na udělení statutu Centra pro mamografický screening pro naši nemocnici. Z ankety, kterou nemocnice uspořádala, a do které se zapojilo prozatím 1200 žen jasně vyplývá, že 96 % z nich si v Havířově mamografický screening přeje. Nejčastějšími důvody, proč ženy nepodstupují prevenci je neochota dojíždět do vzdálenějšího města, u starších žen také převládají problémy s pohyblivostí a celkově s cestováním.

Jelikož naše žádost prozatím zůstala bez odezvy, rozhodli jsme

se, že uspořádáme kromě neoficiální ankety také oficiální petici. V Havířově vznikne několik petičních míst, jedno z nich bude samozřejmě u nás v nemocnici, ale rádi bychom se domluvili i s magistrátem a velkými havířovskými nákupními centry. Během srpna a září budeme sbírat na petici podpisy a po ukončení ji oficiálně předložíme ministerstvu. Prostřednictvím tohoto článku bychom chtěli poprosit všechny, kterým není lhostejné vlastní zdraví, aby nás podpořili svým podpisem. Pokud opravdu máme v Havířově něčeho dosáhnout, hlas veřejnosti je pro nás velmi důležitý a doufáme, že nám pomůže vyvinout tlak na odpovědné orgány. Děkuje.

Týmovka na cestách

Naše taška Týmovka s vámi projela už i letos slušný kus světa. Se Sochou Svobody a Týmovkou se zvěčnil Marek Pužoň, egyptských pláží si užívala s Renátou Mikulovou a nejzápadnější místo pevninské Evropy navštívila s Renátou Chvojkovou. Letos také skoro závodila, spolu s Jirkou Potěšilem totiž absolvovala Gumbalkan 2025, poloorientační nezávodní roadtrip z Česka, přes Polsko, Litvu až do Lotyšska. Ať jí vyvezete nebo vynesete kamkoli, nezapomeňte se s taškou, která je vaším praktickým cestovatelským parťákem, zvěčnit! Za publikované fotografie získáte odměnu v podobě 200 Kč poukázky na nákup v naší nemocnici.

Pokud najdete svoji fotku v Drbně, kontaktujte Silvii Skotnicovou, u které si po domluvě můžete poukázky vyzvednout. Své fotografie zasílejte na e-mail silvie.skotnicova@nemhav.cz.

Úspěšným fotografům tohoto čísla gratulujeme!

Zdravotníci, lidé s mnoha talenty...

Je běžným stereotypem dnešní doby, že jsou zdravotníci vnímáni především jako ti, kteří se starají o naše zdraví, zvládají náročné směny a stojí v první linii v boji s nemocemi. Málokdo si však uvědomuje, že za uniformou a odbornými znalostmi se často skrývají lidé s mnoha talenty a zájmy. Důkazem je i naše zdravotní sestra z Dialýzy Jana Zálešáková, která pod pseudonymem Jana Varga napsala hluboký a dojemný příběh dvou mladých duší, které se setkávají v jejich nejtemnějších chvílích a nachází společný jazyk v kouzlu hudby. V následujícím rozhovoru se dozvíte, co ji k napsání knihy vedlo, že zdravotníci můžou mít dovednosti i mimo svou profesi a proč je důležité vidět je nejen jako pečovatele o zdraví, ale i jako inspirativní osobnosti s širokým záběrem.

Jano, pracujete na Dialýze? O čem je vaše práce?

V praxi som sa neraz stretla s tým, že kolegovia z iných oddelení ju nepovažujú za „pravú“ medicínu. Môže to tak vyzerat – pacient príde, štyri hodiny leží... a nič sa nedeje. Často počúvam: „Čo tam vlastne robíte? Musí to byť nuda.“ Ale ak pacient počas terapie zdánlivo „len“ leží a odchádza bez ťažkostí, znamená to, že pracujeme dobre. A o to ide. Každú smenu začíname kalibráciou prístrojov. Pacienti majú vlastný protokol – univerzálna dialýza neexistuje. Potom príde na rad kanylácia shuntu alebo napojenie na centrálny žilný katéter. Nasledujú štyri hodiny, ktoré by za ideálnych podmienok vyzerali ako „ležanie“, no počas nich riešime hypotenzie, kŕče, poplachy na strojoch, podávame lieky, zapisujeme dáta... a popritom sa snažíme zostať ľuďmi, nie len technikmi. Keď pacient odchádza s úsmevom a my sa trafíme do „suchej hmotnosti“, je to naše spoločné víťazstvo. Odfiltrovali sme vodu, prečistili krv a on má

pred sebou dva dni, keď sa môže cítiť aspoň trochu slobodne. A to najdôležitejšie: k nám ľudia nechodia na pár nocí, ale často na celý zvyšok života – pokiaľ nemajú šťastie na transplantáciu. Vidíme ich radosti aj starosti, často častejšie než ich rodina. Žijeme skoro v dialyzačnej bubline a pre mnohých z nás je to ako druhá rodina: viem, kto brble, kto si zo všetkého robí žarty a kto potrebuje pred vpichom len pev-

ne držať za ruku. O tom všetkom je naša práca – technika popretkávaná ľudskosťou. Hoci na prvý pohľad vyzerá monotónne, pre nás je každý deň iný a každá „suchá váha“ malou pripomienkou, že to celé má zmysel.

A o čem je vaše kniha?

Moja kniha spadá do žánru Young Adult – konkrétne do podkategórie Heavy Contemporary. Čiže súčasný príbeh s ťažkými témami. Skrátka, čím drsnejšie, tým viac heavy. Príbeh sleduje dvoch tínedžerov, ktorí plávajú vo vlastných traumách a držia ich nad vodou len hudba – konkrétne klavír. Adam je tichý introvert, doma dusno: otec priviedol rodinu do problémov, mama sa prepracúva a brat bojuje

s ťažkou chorobou. Terka je dievča, ktorému otec láme nielen náladu, ale aj sebadôveru; psychicky aj fyzicky ju týra. Hudba je ich spoločný jazyk. V nej si rozumejú skôr, než si trúfnu prehovoriť. Niektoré témy spolu uzavru, iné len načnú, ale happy-end v klasickom zmysle nečakajte – život nie je rozprávka. Otvorene vravím: je to poriadne ťažká jazda – presne podľa zadania súťaže, pre ktorú som príbeh napísala. Nemusí sadnúť každému a to je v poriadku. Ak po nej niekto siahne, mal by vedieť, že nejde o moju autobiografiu; je to fikcia, hoci zakotvená v realite mnohých mladých. Možno v čitateľovi zanechá pár modrín na duši, no verím, že aj kúsok krásy – hudba tu nie je len kulisa, ale záchranné lano. A ak si niekto po dočítaní povzdychne: „Ťažké, ale stálo to za to,“ budem vedieť, že som zadanie zvládla.

Jak vznikl název „Melodie bolesti“?

Na moje vlastné prekvapenie vznikol názov úplne jednoducho. S titulmi zvyknem zápasiť – napísať kapitolu na päťtisíc slov je pre mňa ľahšie, než vymyslieť dve úderné slová na jej názov. Aj pri Melodii bolesti bol najprv hotový rukopis a až potom som krstila jednotlivé kapitoly. Pri tejto knihe však prišiel názov skôr, než som mala čo len osnovu deja. Vedela som iba dve veci: v centre bude klavír a dve rozbité duše. Vtedy mi v hlave zasvietilo spojenie Melodie bolesti – a bolo rozhodnuté. A ak sa raz pustím do pokračovania Adamovho a Terkinho príbehu, titul už mám vymyslený: Melodie nádeje – lebo po bolesti, dúfajme, vždy príde aj kúsok nádeje.

Co vám přináší psaní?

Relax. Únik. Presne tak na mňa pôsobí písanie. Každý máme nejakú „úchylku“, pri ktorej si čistíme hlavu – niekto sa rýpe v záhradke, iný vytiahne plech na koláč, ďalší sadne na bicykel alebo zbalí batoh do hôr. Ja otvorím notebook a začnem ťukať do klávesnice. Mám to v hlave nastavené trochu inak než väčšina. Kým niekto analyzuje, prečo sa osoba XY správa tak či onak, ja si podobnú bytosť vybájam a zasadím ju do vlastného vesmíru. Je to neraz ľahšie, než riešiť skutočný svet. Popritom máte v rukách zvláštny druh moci – možno by na psychiatrii nado mnou nadvihli obočie. Ale i tak. Je to skvelý pocit: vymyslieť zápletku, postavy, napínať ich, ulaviť im, znova pritiahnuť skrutky a rozhodnúť, kedy naberú dych. Takto sa vypínam od starostí reálneho dňa.

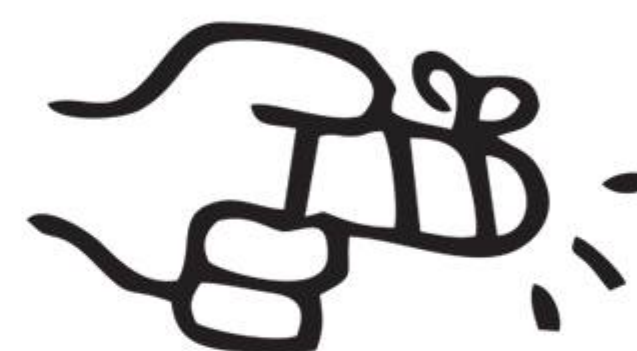
Máte talent ještě i na něco jiného?

Ťažko povedať, či sa dá moje písanie nazvať talentom. Keď som fungovala vo fanfiction komunite, príbehy si síce našli svojich čitateľov a reakcie boli milé, ale stále to bol len koníček. Tak to vlastne beriem dodnes – len o niečo serióznejšie než pri poviedkach zo sveta Harryho Pottera. Či je v tom štipka talentu? Minimálne fantáziu mám slušne vytrénovanú – v hlave sa mi to príbehmi len tak rojí. A iné „úchylky“? Kedysi som hltala knihy, potom prišli rôzne kreatívne fázy: vyšívanie, modelovanie, šitie rúšok... vždy sa do niečoho načas ponorím. Ale niečo mi hovorí, že pri písaní som konečne trafila to pravé. Táto fáza sa, zdá sa, nechystá len tak pominúť.

A obligátní otázka na konec...

Pracujete na další knize?

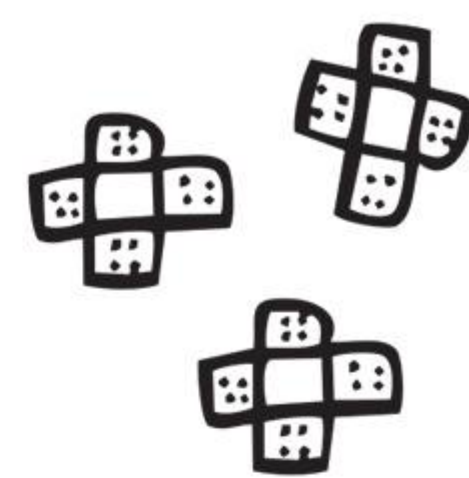
Určite áno. Ak všetko pôjde podľa plánu, do konca letných prázdnin chcem – opäť pod hlavičkou vydavateľstva Bookla – vypustiť do sveta svoju druhú knihu. Tentoraz ostane príbeh v mojom rodnom jazyku – v slovenčine. Tentoraz to bude thriller s názvom Dnes začína včera. Dvaja ľudia sa v ňom ocitnú v poriadne absurdnej situácii a musia nájsť cestu „von“. Viac zatiaľ neprezradím, oficiálnu anotáciu ešte nemám napísanú. Popritom inten-

zívne makám na prvej časti vlastnej fantasy série, ktorú by som rada vydala do Vianoc. Celú kostru príbehu už mám načrtnutú; nečakajte však klasických elfov, trpaslíkov a drakov. Pôjde o low/portal fantasy s jemným urban nádychom – realita sa tu bude prelínať s fantastickým svetom, nie priamo, skôr paralelne „vedľa seba“. Takže áno, písanie pokračuje a nápadov je zatiaľ viac než voľného času – presne tak, ako to má byť.

Zdravotníci na dobrovolnických misích v zahraničí – dvě mise, dva příběhy

Stále častěji se zdravotnické dobrovolnické mise stávají významnou součástí profesního rozvoje zdravotníků po celém světě. I v havířovské nemocnici máme kolegy, kteří se vydali na dobrovolnické mise do zemí, které čelí náročným výzvám nejen v oblasti zdravotní péče. Přečtěte si dva inspirativní příběhy, které naši zdravotníci prožili na svých misích. Zjistíte, co je vedlo k rozhodnutí odjet na misi, jaké obtíže museli překonat, jaké nové dovednosti získali a jak tyto zkušenosti obohatily jejich profesní i osobní život. **David Pakizer**, náš kolega z Radio-diagnostického oddělení se vydal na měsíc a půl do daleké Keni na tamní malou zdravotnickou kliniku. Zdravotní sestra chirurgického oddělení **Lucie Mészáros** se rozhodla pomáhat dětem ve válkou zasažené Ukrajině. Pro oba naše kolegy nebyly tyto mise jen o poskytování zdravotní péče, ale také o vzájemné výměně znalostí, navázání přátelství a poskytování podpory potřebným.

Příběh Lucie Mészárosové:

Jak pomáhat, a přitom neztratit sám sebe

O válce slycháme denně – ve zprávách, na sociálních sítích, v titulcích článků, které na chvíli dovedou zachytit pozornost každého z nás. Často vidíme fotky zničených domů, záběry z fronty, či rozhovory s těmi, kteří zůstali. Realitou zůstává skutečnost, že žádný článek, žádné video, ani psychologická příprava člověka nedokáže připravit na intenzitu emocí, které přicházejí, když pomáháte lidem zasaženým válkou. Jako zdravotník jsem si v sobě dlouho nosila touhu zapojit se do humanitární pomoci. Letos jsem konečně udělala krok a přidala jsem se k dobrovolnické misi na dětský tábor na Ukrajině. Mé rozhodnutí ve mně přirozeně vyvolávalo směsici očekávání, nadšení, ale i vnitřní nejistoty. Člověk prožívá obavy, čte zprávy, sleduje vývoj, uvědomuje si, kam jede. Cestovala jsem společně s přáteli a bylo uklidňující vědět, že se můžeme opřít jeden o druhého. Ticho v okamžiku, kdy jsme přejížděli hranice, bylo plné nevyřčených myšlenek. Pohledem z okna jsem se snažila vstřebávat fakt, že najednou jsem opravdu v zemi, o které jsem tolikrát četla, vzhlížela k ní s respektem, ale zároveň z ní cítila strach.

Tábor byl místem setkávání dětí, které vyrůstají ve stínu války a nás, dobrovolníků s touhou pomoci. Práce s dětmi je pro mě něčím, co mě naplňuje a dává mi smysl, protože v ní cítím spontánnost, blízkost a naději, a právě to mi přišlo důležité vnést i do místa, kde realita bývá tvrdá. Role zdravotnice a vedoucí byla náročná, ale smysluplná. Být zdravotníkem v prostředí, kde anglicky komunikovala jen část

vedoucích, byla výzva, avšak i přesto mě překvapilo, jak rychle jsme si i přes jazykovou bariéru dokázali porozumět skrze gesta, úsměvy i tiché chvíle sdíleného porozumění. Zcela zásadní pro mě byly i chvíle, kdy jsme s přáteli a ukrajinskými vedoucími seděli večer po programu a oni začali sdílet své příběhy. Byly to okamžiky plné slz, ale i obrovského obdivu k jejich síle a odvaze. Čas strávený na táboře byl pro mě nesmírně obohacující, jak po lidské, tak i profesní stránce a zanechal ve mně navždy mnoho vzpomínek. Jsou to vzpomínky krásné – na smích dětí, jejich hravost a radost z maličkostí, ale také na chvíle těžké, tiché a hluboce lidské. Jedna z nejsilnějších věcí, kterou jsem si uvědomila, bylo to, jak intenzivní může být strach o druhé.

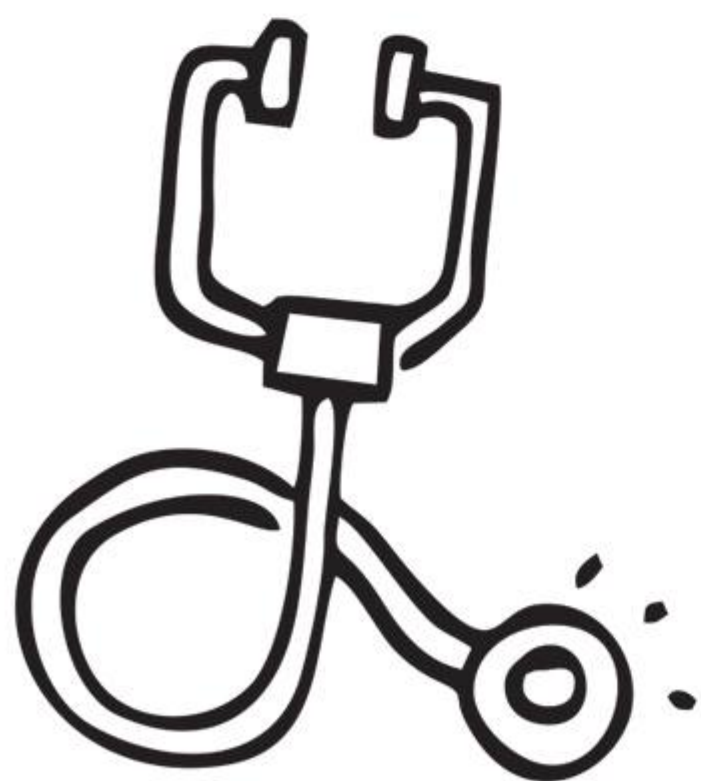
Zároveň jsem se dotkla i svých limitů. Snažila jsem se být silná, potlačovat emoce, fungovat naplno a zcela se soustředit na přítomnost a potřeby dětí. Teprve, když se všechno kolem zpomalilo, jsem začala cítit vnitřní tlak, který se postupně proměnil v myšlenku, že jsem jako zdravotník selhala. Cítila jsem, že jsem nebyla dost připravená, dost silná nebo dost „profesionální“ na to, co všechno jsem prožívala. Bylo pro mě velmi těžké o tom s někým hovořit, ale nakonec jsem se rozhodla svěřit se kolegyni, která je pro mě nejen

profesním, ale i lidským vzorem. Právě k ní jsem si našla důvěru a rozhodla se sdílet to, co jsem ve svém nitru dlouho potlačovala. Když jsem vyslovila ten tíživý pocit selhání, něco se uvolnilo. Nešlo o okamžité řešení, ale o ujištění, že to, co prožívám, je přirozená reakce na neobvyklou situaci.

Uvědomila jsem si, že člověk nemusí vyjet daleko za hranice, ani se ocitnout uprostřed války, aby v sobě objevil nové pohledy na svět a pochopil, co je skutečně důležité. Někdy stačí být dost blízko druhému člověku, a zároveň dost blízko sobě samotnému. Možná to nejdůležitější, co jsem si z toho všeho odnesla, je poznání, že péče o druhé by nikdy neměla být na úkor nás samotných. Umět si říct o pomoc, svěřit se, nechat se podržet – to není slabost, ale síla. Díky lidem, kteří mi byli oporou, vím, že i bolestivé zkušenosti mohou nést hluboký smysl, pokud jim dovolíme nás proměnit. Nezapomínejme, že i my potřebujeme podporu a péči, která je zásadní pro naši duševní pohodu a schopnost dlouhodobě vykonávat tuto náročnou profesi s láskou bez hranic.

Příběh Davida Pakizera: Z Havířova až na dobrovolnickou stáž v Keni

V rámci univerzitního studia jsem objevil výjimečný program mezinárodní rozvojové spolupráce OU Aid, který umožňuje studentům ostravské univerzity zakusit dobrovolnickou činnost v rozvojových zemích. Nadchnul jsem se pro projekt malé české neziskové organizace Centrum Narovinu v Africe. Před 20 lety vznikl díky dvěma Čechám na chudém ostrově Rusinga v Keni malý sirotčinec, který se postupně proměnil v komunitní centrum se školkou, školou a malou zdravotnickou klinikou. Na ostrově je velké množství sirotků, chudoba a mnoho nakažených virem HIV (AIDS).

Hlavní náplní mé dobrovolnické činnosti byla práce všeho druhu na místní malé zdravotnické klinice, ale protože ta byla součástí centra, má činnost na klinice nikdy nekončila. Po práci na klinice jsme trávili čas s dětmi ze sirotčince a ze školy nebo se třeba podíleli na servírování společných jídel. Vzhledem k tomu, že

šestáci a osmáci měli před závěrečnými zkouškami, tak náš čas nebyl naplněn pouze hrami, sportem a kreativními aktivitami, ale také společným učením se po večerech. O víkendech jsme se pravidelně s dětmi ze sirotčince vydávali na procházky k místním rybářům, kterým jsme pomáhali tahat sítě, nebo do místního kostela, kde si děti připravovaly taneční vystoupení.

Nebyl čas na trému nebo pomalé rozkoukávání se, hned jsem se musel vrhnout do víru života na klinice, veden radami mého tamního mentora Sossiho a Dana, vedoucího laboratoře. Po několika dnech jsem si byl jistější v odbírání anamnézy, provádění základních testů, předepisování a dávkování léčiv i v ošetřování pacientů, takže jsem mohl pracovat samostatněji. Děti ze sirotčince mě naučily základní fráze ve sva-hilštině a v místním jazyce luu, které jsem v komunikaci s pacienty mohl používat, což jim vždy vy-

kouznilo úsměv na rtech a zjednotilo spolupráci.

Žádná z mých dosavadních zkušeností mně nemohla nijak připravit na lokální problémy, zejména, když nastalo období krátkých dešťů a přemnožených komárů. Mým nejčastějším úkolem na klinice byla diagnostika a léčba pacientů pozitivně testovaných na malárii, často ve velmi těžkém stavu, pacientů infikovaných parazity v čele se střevní schistosomózou, pacientů s HIV a dětí se svrabem. V rámci léčby pacientů v akutním stavu jsem na klinice mohl zúročit své zkušenosti

s kanylací pacientů, mohl jsem si vyzkoušet šití ran, malé chirurgické zákroky, ale také rentgen našeho pacienta v nedaleké nemocnici nebo drenáž tekutinové kolekce břicha starého pacienta v jeho domově.

Se skvělým personálem na klinice jsme se rychle stali přáteli a spoluobojovníky v extrémních podmínkách. Místní komunita i celý projekt mi tak přirostli k srdci, že jsem se po svém návratu stal dobrovolníkem Centra, koordinátorem pro zdravotnickou kliniku. Jelikož na klinice zoufale chyběly některé přístroje, hned se zrodil

nápad využít mého působení v nemocnicích, včetně té naší v Havířově, a zkusit pro kliniku sehnat nějaké chybějící vybavení. To se nakonec podařilo a do Keni tak mohly dorazit sice vyřazené, ale funkční přístroje jako ultrazvuk, EKG, defibrilátor, odsávačka, kovové instrumentarium a další. Když nám pak z Keni pár měsíců zpět přišly fotky využívaných přístrojů v denní praxi, pomáhajících v diagnostice a léčbě místních, byla to skvělá zpráva a my měli jasno. Má to smysl!

Podílíme se na změně v nemocničním stravování

Makro Akademii, odborný kurz zaměřený na zvyšování kvality nemocniční stravy, již absolvovalo více než 100 kuchařek a kuchařů z nemocnic celé České republiky. Kurzy vycházejí ze spolupráce mezi Makro ČR a Státním zdravotním ústavem a spadají pod aktivity realizované Mezirezortní pracovní skupinou pro institucionální stravování Ministerstva zdravotnictví, která spolupracuje i s naší nemocnicí. Klíčovým přínosem kurzů je úzká spolupráce mezi kuchaři a nutričními terapeuty, která je zásadní pro to, aby nemocniční jídlo bylo nejen výživově správné, ale i chutné a pacienti měli chuť jej sníst. Účastníci připravují nemocniční jídla od polévek přes hlavní chody až po dezerty. Jedni z těch, kteří vedli tyto kuchařské kurzy byla Pavlína Vránová, vedoucí našeho stravovacího provozu, která předává své zkušenosti přímo z praxe a náš vedoucí kuchař Mirek Staněk.

9. ročník benefičního koncertu na podporu paliativní péče

Přijměte naše srdečné pozvání na již 9. ročník Benefičního koncertu havířovské nemocnice na podporu rozvoje paliativní péče v Nemocnici. Koncert se bude konat v pátek 28. 11. 2025 v Evangelickém kostele v Havířově – Bludovicích, začátek je v 17.00 hodin. Věříme, že vás vybraný program hudby pohladí v adventním předvánočním čase na duši. Mimo umělecký zážitek se můžete těšit i na vánoční punč a chuťovky z produkce našeho Bistra Zdravíčko, které budeme nabízet v prostorách fary kostela. Vstupenky v ceně 250,- korun jsou v prodeji od 1. 7. 2025 on-line a od 1. 8. 2025 v pokladně nemocnice.

Těšíme se na vás!

9. BENEFIČNÍ KONCERT
na podporu rozvoje paliativní péče

VÍTÁNÍ
Adventu

Pod záštitou
MUDr. Martina Gebauera, MHA, LL.M., náměstka hejtmana MS kraje
Ing. Ondřeje Baránka, primátora statutárního města Havířova
PhDr. Martiny Šochmanové, MBA, prezidentky České asociace sester

28. 11. 2025 v 17 hodin
Evangelický kostel Havířov – Bludovice

Vystoupí:
Martin Hroch - varhany
Jan Novák - housle

Vstupenky: 250,- korun
v prodeji od 1. 7. 2025 online nebo od 1. 8. 2025 v
pokladně nemocnice
online přes QR kód nebo na
<https://connect.boomevents.org/cs/event/beneficni-koncert-nemocnice-havirov>

 NEMOCNICE
HAVÍŘOV Moravskoslezský
kraj

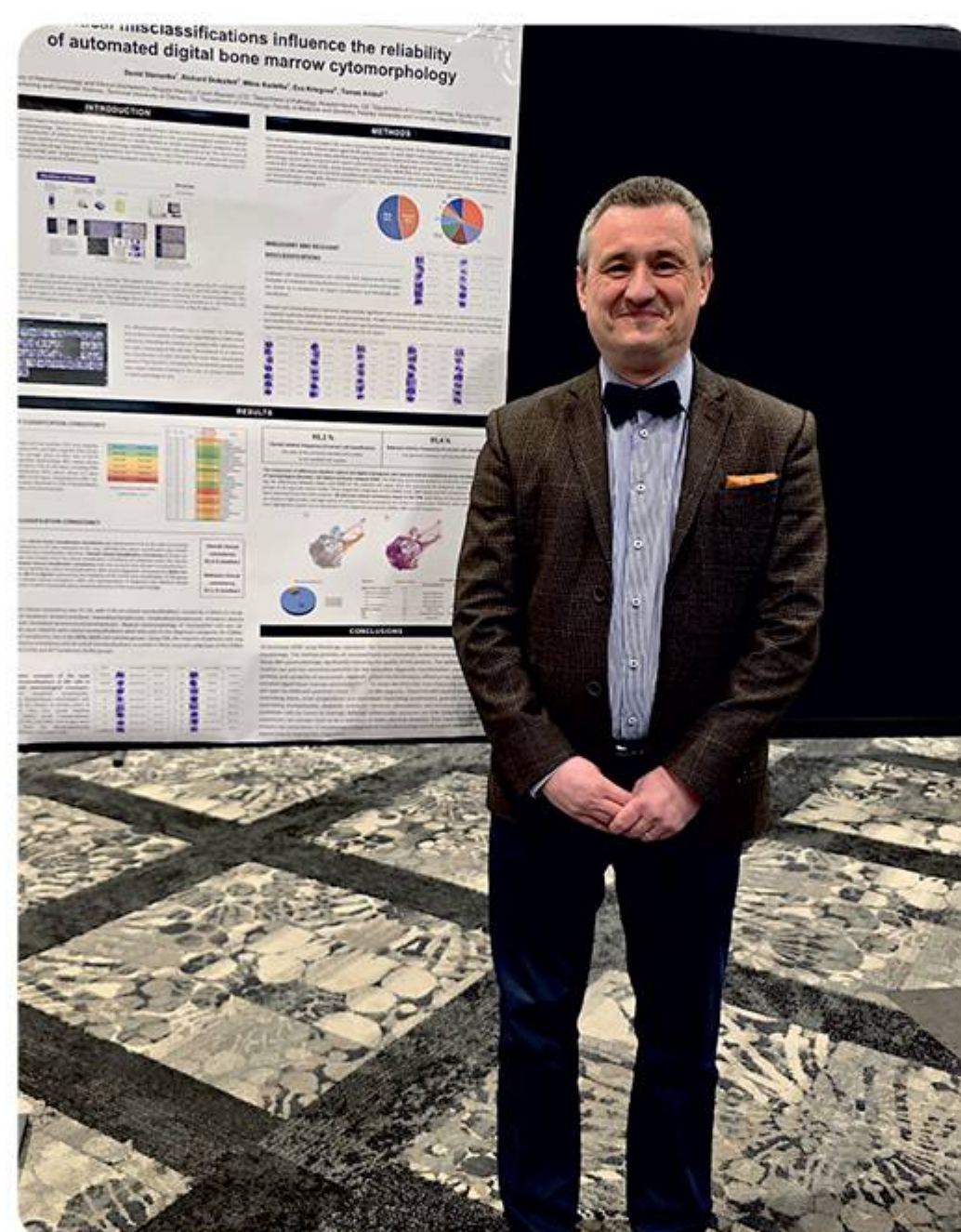
Mezinárodní úspěchy havířovské hematopatologie

Hned dvou velkých mezinárodních akcí se zúčastnili zástupci naší hematologické laboratoře a patologie, konkrétně primáři obou oddělení David Starostka a Richard Doležílek. Na výroční konferenci International Society of Laboratory Hematology, která je nejvýznamnější mezinárodní organizací sdružující odborníky

na laboratorní hematologii z celého světa, představil kolektiv autorů z hematologické laboratoře a oddělení patologie ve spolupráci s kolegy z fakultních pracovišť a informatiky z VŠB-TUO dvě posterová sdělení zaměřená na automatizovanou digi-

tální cytomorfologii kostní dřeně. Tato progresivní oblast hematologické diagnostiky patří v současnosti mezi nosná témata výzkumu v Nemocnici Havířov. V rakouském Salzburgu se konal kurz a workshop Evropské pracovní skupiny kostní dřeně, který je mimořádnou příležitostí načerpat hluboké znalosti a zkuše-

nosti v této složité oblasti diagnostiky od absolutní světové špičky. Mezi touto špičkou představili naši dva páni primáři komplikovaný případ současného postižení kostní dřeně dvěma krevními nádory, který byl podrobně vyšetřen včetně nejmodernějších genetických metod. Přijetí a prezentace sdělení na této významné akci je důkazem vysoké kvality hematopatologické diagnostiky v havířovské nemocnici. Děkujeme oběma našim reprezentantům za jejich účast.

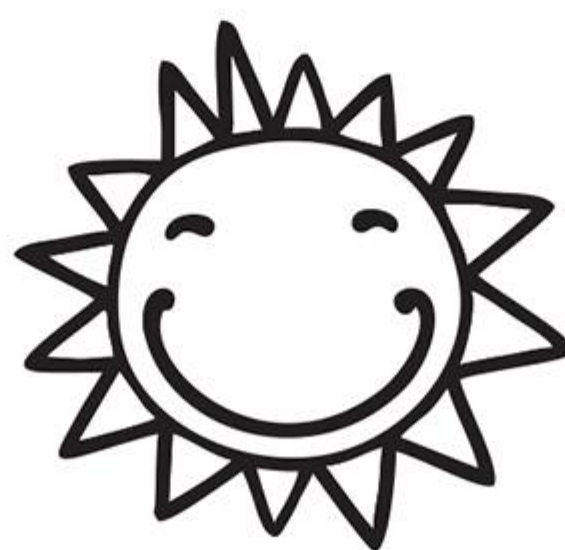

Představujeme novou kogenerační jednotku

Za několik posledních let se nemocnici zvýšily náklady na energie, zejména potom na teplo, řádově o několik milionů korun ročně. To vedlo k rozhodnutí modernizovat nemocniční tepelné hospodářství, zbavit se páry jako nejdražšího média a nahradit ji moderními plynovými kotli. Po dvouleté přípravě, výběru technologie i dodavatele a instalaci jsme na jaře letošního roku

zprovoznili moderní kogenerační jednotku. Tzv. kogenerace, která umožňuje kombinovanou výrobu elektřiny a tepla, je jedním z nejefektivnějších způsobů využívání energie. Na rozdíl od tradičních elektráren, které umožňují vzniklému teplu uniknout do atmosfé

ry a využívají pouze 30 % energie z paliva, kogenerační jednotky teplo zachycují a využívají ho pro ohřev vody nebo vytápění. Účinnost využití paliva se tak zvyšuje až na

95 % a dochází k výraznému snížení objemu produkovaných emisí. Díky kogenerační jednotce ušetříme ročně zejména na teple a elektrické energii od 6 do 8 milionů korun, což jsou obrovské úspory, které můžeme investovat do zdravotnických technologií, personálu a zejména kvality péče a komfortu pacienta. Děkujeme Moravskoslezskému kraji, který poskytl nemocnici na nákup tohoto zařízení dotaci ve výši 18 milionů korun.

Tradiční preventivně-edukační akce opět přilákaly stovky lidí

V havířovské nemocnici se snažíme pravidelnými preventivními akcemi pořádanými pro širokou veřejnost podpořit povědomí o důležitosti prevence a zároveň přiblížit naši činnost široké veřejnosti. Den zdraví a Den rodiny, opět přilákaly stovky lidí. Dne zdraví se v letošním roce zúčastnilo přes 400 lidí. Na pěti stanovištích, kde se měřili nějaké hodnoty, provedli zdravotníci na 760 vyšetření.

Celkem bylo pro zájemce připraveno 15 stanovišť, na kterých se v průběhu pěti hodin nabitých informacemi zájemci dozvěděli mimo jiné, jak poskytnout první pomoc v ohrožení života dospělé osobě, dítěti i kojenci, díky přístroji InBody mohli zjistit, kolik mají vody, tuku a svalů v těle, viděli, jak funguje telemedicína a mohli si ověřit, zda mají v pořádku tlak, pulz, EKG, ledviny, štítnou žlázu nebo krevní obraz.

Zábava, osvěta i setkání s odborníky, tak vypadal čtvrtý ročník Dne rodiny, který havířovská nemocnice letos uspořádala přímo ve svém areálu. Téma letošního ročníku bylo "zdraví a život v harmonii" a program byl zaměřen na zdravý životní styl, zdravý pohyb, zdravou stravu a střevní mikrobiom, těhotenství a šestinedělí v po-

hodě, bylinky a aromaterapii, zdravý vývoj dítěte a duševní a psychickou pohodu. Mysleli jsme samozřejmě i na děti, které si užily lékařenskou laboratoř, zážitkovou první pomoc, tvoření v dílničkách, skákací hrad nebo Klauny z Balónkova. Malí tvořivci se také mohli zúčastnit losovačky o ceny. Novinkou letošního ročníku byla malá gastro zóna, kde byly ke koupi skvělé miniburgy od Bistruck, lahodná káva z Mental cafe, bezlepkové a bezlaktózové

sladkosti ze sortimentu kavárny DUO Coffee. A Samozřejmě v ní nechybělo ani naše Bistro Zdravíčko s vyhlášenými nemocničními dobrotami k ochutnání zdarma.

Dr. Drbna – na tomto vydání spolupracovali:

Mgr. Silvie Skotnicová
redakční rada

Vydavatel: Nemocnice Havířov, p. o.
Dělnická 1132/24, 736 01 Havířov,
IČO 00844896

Telefon: +420 596 491 111

Šéfredaktor: Silvie Skotnicová,
silvie.skotnicova@nemhav.cz

Grafická sazba: UAX design

Náklad: 2 500 ks

Zpravodaj naleznete také
na webových stránkách
www.nemocnicehavirov.cz

Určeno pro vnitřní potřebu
Nemocnice Havířov, p. o.

Ev. Č.: MK ČR E 18915

Příspěvková organizace
Moravskoslezského kraje

FLORBALOVÝ TURNAJ

POLICISTÉ, HASIČI A VOJÁCI POMÁHAJÍ
DĚTEM A SENIORŮM Z NEMOCNICE HAVÍŘOV

NEMOCNICE
HAVÍŘOV

Kdy: **10.10.2025** od 08:00 hodin

Kde: **Sportovní hala Slávie,**

(ul. Astronautů 859, Havířov - Město)

Pro snadné a transparentní shromažďování finančních příspěvků je zřízen speciální bankovní účet: **000182-0027132791/0100** s variabilním symbolem **20251010**.

Platba je možná i pomocí QR kódu. **Pomozme společně.**

Vybrané příspěvky budou použity na důležité projekty:

Pro seniory

Finance budou využity na polohovací pomůcky a drtičky léků pro ležící pacienty na LDN a Geriatrii. Zlepší jejich pohodlí, předejdou proleženinám a podpoří léčbu.

Pro novorozence

Finance budou primárně použity na polohovací pomůcky a speciální příslušenství pro novorozence. Zlepší tak jejich pohodlí a podpoří jejich správný vývoj a léčbu.

Partneři akce:

Turnaj pořádá - Základní organizace nezávislého odborového svazu Policie České republiky Havířov - Šumbark (ZO NOS PČR HAVÍŘOV - ŠUMBARK), pod záštitou Ředitele Územního odboru Karviná PČR za podpory primátora města Havířov.

www.nemocnicehavirov.cz

Nemocnice Havířov - oficiální
Instagram **@nemocnicehavirov**

NEMOCNICE
HAVÍŘOV